

[Aksel Larsen.]

dagen og offentligheden er i stand til at tage stilling til det. Officielt synes regeringen jo sommetider at være tilhænger af, at der skal handles mellem Øst- og Vesteuropa. Noget sådant hævdede i hvert fald — jeg erkender til min personlige overraskelse — udenrigsministeren, da han talte i Stockholm i lørdags, eller var det i søndags?

Jeg har gennemset de danske aviser for at finde et referat af udenrigsministerens tale i Stockholm og til min forbavselse konstateret, at selv i det blad, der må formodes at stå udenrigsministeren nærmest både politisk og personligt, „Berlingske Tidende“, fik man kun plads til et ganske lille bitte afsnit af udenrigsministerens tale, og slet ikke til det, der måtte synes at være det mest væsentlige. Jeg kan ikke helt forklare mig grunden. Jeg tror ikke, der sidder en amerikansk censor på „Berlingske Tidende“'s redaktion, man har fra den side den fornødne tillid til „Berlingske Tidende“'s chefredaktør, men jeg har i „Politiken“ fundet et referat, som i hvert fald synes mig at være interessant, og jeg beder om tilladelse til at oplæse et lille citat af det. Ifølge dette referat skal udenrigsministeren have tegnet — og så kommer det —:

„et billede af den fundamentale ændring af Europas situation efter to ødelæggende verdenskrige og pegede på økonomisk og militært samarbejde som de eneste midler til opbygning af et nyt Europa. — Der må slås bro over modsætningerne mellem øst og vest, og handelsvejen mellem de to verdener må genåbnes, hvis man overhovedet skal kunne tænke sig, at Europa i fremtiden skal kunne stå på egne ben og opnå en stabil økonomi“.

Ja, det er så sandt, som det må formodes at være sagt, det er i hvert fald så sandt, som det er refereret her i „Politiken“. Men alle regeringens handlinger går jo i modsat retning, man bestræber sig i stort som i småt på at overholde den berygtede Battlelov og indskrænke handelen mellem Danmark og Østeuropa mest muligt. Måske tror man, at man derved skader Østeuropa. Jeg er af den opfattelse, at man i højeste grad skader Danmark, og det er for at gavne Danmark, at jeg opfordrer regeringen til ikke blot at sige sådan noget, som udenrigsministeren her må formodes at have

sagt, men at handle lidt i overensstemmelse med disse ord.

Under alle omstændigheder forholder det sig, som jeg har sagt så mange gange fra denne talerstol, at Danmarks økonomiske, valutamæssige vanskeligheder er selvskabte i den forstand, at regeringerne og rigsdagsflertallet stadigvæk har handlet i overensstemmelse med deres mærkværdige, næsten sygelige trang til slavisk at bøje sig for alle de ordrer, de får fra en fremmed magt. Dette vil imidlertid få følger fremover for hele samfundslivet, det vil bevirke, at der bliver vanskeligheder med forsyningerne, valutavanskeligheder, prisstigninger, dårlige levevilkår for befolkningen. Det er også årsag til den produktionsnedgang med deraf følgende arbejdsløshed, som den højtærede minister omhyggeligt undlod at omtale i sin fremsættelsestale. Industriproduktionen er faldet betydeligt på grund af den amerikanske politik, og det havde været på sin plads, om ministeren i sin tale havde beskæftiget sig også med dette spørgsmål.

Det havde også været på sin plads, om ministeren havde sagt et par ord om et andet spørgsmål, nemlig om den del af udenrigshandelen, som af det private initiativ er blevet liberaliseret uden om myndighedernes planer, så at landets valutavanskeligheder er forøget og befolkningen blevet ekstra plyndret gennem overpriser. Jeg tænker på den såkaldte varebyttensvindlen.

Nu ved jeg nok, man hertil kan sige, at politiet er i gang med undersøgelser, og sålænge sagen kun befinder sig på undersøgelsesens stadium, kan man ikke godt fra regeringens side sige noget om den. Jeg erkender ikke rigtigheden af et sådant eventuelt argument. Når der allerede af det, der er kommet frem — og jeg går ud fra, at regeringen er bekendt med adskilligt mere, end der er kommet frem —, kan slutes det, som det ærede medlem hr. Weikop, den nuværende højtærede handelsministers forgænger, har sluttet, nemlig at gennem varebyttensvindlen er Danmarks tekstilforbrugere alene blevet plyndret for 150 mill. kr. i overpriser, så er det jo meget store beløb, det drejer sig om. Der er kommet andre sagkyndige skøn frem om, at varebyttensvindlen skulle have kostet Danmark i alt